

توماس ادیسون - مخترع امریکایی (۱۸۴۷-۱۹۳۱)

«توماس ادیسون» در سال ۱۸۴۷ در شهر «میلان»، در ایالت «اوهایو» امریکا متولد شد. تام در کودکی مانند دیگر بچه ها در مدرسه موفق نبود و مادرش تصمیم گرفت او را در خانه تحت تعلیم قرار دهد. از این رو، تعداد زیادی کتاب به او داد تا مطالعه کند. تام پسری کنجکاو بود و همیشه در تلاش بود تا بفهمد چیزهای اطرافش چگونه عمل می کنند و دوست داشت بتواند کاری کند که آنها بهتر عمل کنند.

توماس ادیسون در شهر میلان ایالت اوهایو متولد شد و سال های کودکی را در پورت هرون میشیگان بسر برد. «آل» بیش از یک سال نتوانست به مدرسه برود و دوران نوجوانی را با کارهایی چون فروختن ساندویچ و آب نبات در کنار ریل قطار و یا سبزی فروشی گذراند. او که برای فروش اجناس خود مرتباً با ترن میان پورت هرون و دیترویت در رفت و آمد بود، توانست از شرکت راه آهن نمایندگی توزیع یک روزنامه دیترویتی را بدست آورد. با پس انداز پول حاصل از فروش روزنامه، آل توانست یک ماشین چاپ دست دوم خریداری کند. او دستگاهش را در یک واگن بارکشی نصب کرد و در سن پانزده سالگی اولین شماره روزنامه خود را با نام «ویکلی هرالده» منتشر ساخت. این نشریه که تمام کارهایش را ادیسون خود انجام می داد، نخستین و تنها روزنامه ای بود که در یک قطار در حال حرکت حروفچینی و چاپ می شد.

در سال ۱۸۶۲ م. وی اتفاقاً با تلگراف که در آن زمان وسیله نوظهوری بود آشنا شد و با وجود کم شنوایی چندی بعد توانست در اداره راه آهن به عنوان تلگرافچی شغلی برای خود بیابد و با تمرین زیاد یکی از چابک دست ترین مأموران تلگراف در آمریکا شود.

ادیسون هنگامی که فقط بیست و یک سال داشت، اولین اختراع خود را که یک دستگاه الکتریکی شمارش آراء بود عرضه کرد. آن دستگاه فروش نرفت و او تصمیم گرفت که دیگر تا احتیاج و تقاضای عامه ایجاب نکند به فکر اختراع دیگری نیافتد.

تام در دوران جوانی آزمایشگاهی درست کرد؛ جایی که می توانست ایده ها و نظریاتش را آزمایش کند. او بسیاری از چیزها را در همین آزمایشگاه اختراع کرد. زمانی که ادیسون ۷ ساله بود، خانواده اش به میشیگان نقل مکان کردند. ۴ سال بعد، توماس به عنوان پسر بچه فروشنده روزنامه و شیرینی در قطار بین پورت هورون و دیترویت مشغول به کار شد. این شغل وقت چندانی از وی نمی گرفت و او می توانست به اندازه کافی به کارهای دیگر مشغول شود. او در سال ۱۸۶۲ هفته نامه خود به نام «هرالد هفتگی» را منتشر

ساخت. علاوه بر این، ادیسون یک دوره کارآموزی به عنوان تلگراف‌فیس‌ت را گذراند و طی سال‌های ۱۸۶۳ تا ۱۸۶۸ در همین رشته به کار خود ادامه داد.

ادیسون نخستین اختراع خود را که یک دستگاه شمارش برگه‌های رای بود، در سال ۱۸۶۸ به ثبت رساند. اما این دستگاه در کنگره آمریکا مورد استفاده قرار نگرفت؛ چرا که این هراس وجود داشت که بتوان در کار آن تقلب کرد. یک سال بعد، او در نیویورک مدیر کمپانی استاک اند گولد شد، شرکتی را به اسم خود تاسیس کرد و از این زمان به سرعت در کارهایش ترقی کرد.

توماس ادیسون در سال ۱۸۷۱ با خانم مری استیل ول (M. Stillwell) ازدواج کرد و در همین سال هم نخستین ماشین تحریر را اختراع نمود. در این دوره او در یک آزمایشگاه در نیوجرسی کار می‌کرد. در تاریخ هجدهم ژوئیه سال ۱۸۷۷ ادیسون فونوگراف یا دستگاه ضبط صدا را اختراع کرد و نخستین انسانی بود که صدای ثبت شده خود را شنید.

در سال ۱۸۷۹ لامپ اختراعی او که از یک رشته ذغالین ساخته شده بود، بیش از ۴۰ ساعت درخشید. علاوه بر این، ادیسون کار دستگاه تلفن را به وسیله یک میکروفون حاوی ذرات ذغال بهبود بخشید. در سال ۱۸۸۰ در منلوپارک - نخستین کارخانه لامپ سازی - شروع به کار کرده و در کنار این کار به اختراعات دیگر خود از جمله فیوز الکتریکی، دستگاه‌های اندازه‌گیری و تکامل دیناموهای ماشین‌های بخار پرداخت. در سال ۱۸۸۳ اثر ادیسون که بعدها به اختراع رشته‌های درخشان و لامپ‌های الکتریکی منجر شد، رسماً به نام او ثبت گردید. تا سال ۱۸۹۰ ادیسون کار فونوگراف را بهبود بخشید و شرکت ادیسون جنرال الکتریک را تاسیس کرد. اما برخلاف شایعات موجود، ادیسون مخترع صندلی الکتریکی نبود. این صندلی توسط یکی از همکاران او به نام هارولد پی براون اختراع شد.

در سال ۱۸۹۱ ادیسون دستگاه سینماتوگراف، که یکی از مراحل ابتدایی تکامل دوربین فیلمبرداری بود را اختراع کرد. باید متذکر شویم که اختراعات ادیسون که فهرست آن پایانی ندارد، از جمله تلفن، تلگراف، میکروفون و لامپ الکتریکی در واقع تنها بهبود و تکامل کار دستگاه‌های اختراع شده پیشین بودند.

اختراع مورد علاقه اش، گرامافون یا دستگاه ضبط صوت بود. معروفترین اختراع ادیسون، چراغ حبایی بود. در آن زمان، مردم برای روشن کردن خانه‌هایشان از چراغ‌های نفتی و گازی استفاده می‌کردند. ادیسون می‌دانست که استفاده از الکتریسیته بسیار ساده‌تر و ارزانتر خواهد بود. مشکل اینجا بود که کسی نمی‌

دانست چگونه باید این کار را انجام دهد. ادیسون مدت زیادی بر روی ایده اش کار کرد. وی بسیاری از چیزها را مورد آزمایش قرار داد که هیچ کدام عمل نمی کردند، اما هیچ گاه مایوس نشد و کارش را قطع نکرد؛ او به تلاش خود ادامه داد، تا روزی که توانست آنچه را می خواست، بدست آورد. امروز، شما به سادگی می توانید با فشار دادن کلیدی، هر زمان نور و روشنایی را داشته باشید. در سال ۱۸۸۲ ادیسون اولین نیروگاه برق را در نیویورک ایجاد کرد که به ۸۵ مشتری برق می فروخت و توانایی روشن کردن ۵۰۰۰ لامپ را دارا بود. وی همچنین دوربین متحرک را اختراع کرد. بسیاری از ماشین های الکتریکی که امروزه در خانه ها یا مدارس مورد استفاده قرار می گیرد، از ایده ها و نظریات ادیسون نشات گرفته اند.

اختراع کردن بهترین چیزی بود که ادیسون به آن علاقه داشت. او ابتدا می اندیشید که اشیاء پیرامونش چگونه کار می کنند، سپس فکر می کرد که چگونه می تواند کاری کند که آنها بهتر عمل کنند؛ که به آن الهام می گویند. اما قسمت مشکل کار اینجا بود که ادیسون باید ایده هایش را در عمل پیاده می کرد. او انواع چیزها را استفاده می کرد تا در نهایت، آن چه را که دقیقاً می خواست، پیدا کند. خود او آن را سخت کارکردن و ناامید نشدن می دانست. او می گفت: «اختراع یک درصد الهام گرفتن و ۹۹ درصد پشتکار و جدیت است».

ادیسون در اول فوریه ۱۸۹۳، کار ساختمان «بلک ماریا» نخستین استودیوی تصاویر متحرک را در «وست اورنج» نیوجرسی به پایان برد. او کوشید تا اختراع دوربین فیلمبرداری را به خود اختصاص داده و حق استفاده انحصاری از آن را به دست آورد، اما در روز ۱۰ مارس ۱۹۰۲، ادعای او در یک دادگاه استیناف ایالات متحده رد شد. وی در سال ۱۸۹۴، تحقیقاتی را در زمینه ترکیب فیلم و صدا به انجام رساند که سرانجام منجر به اختراع «کینه توفون» گردید. این دستگاه ترکیب ناهماهنگی از کینه توسکوپ و گرامافون استوانه ای بود که با استقبال مردم مواجه نگردید.

ادیسون در روز ۶ ژانویه ۱۹۳۱ درخواست نامه ثبت آخرین اختراع خود «وسیله نگهدارنده اشیاء هنگام آبکاری» را به اداره اختراعات فرستاد، اما پیش از دریافت پاسخ خود و در سن ۸۴ سالگی درگذشت.